

פניני מבשר טוב

ליקוטי אמרים מתורת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מביאלא

פרשת פקודי

הכל לגרמייהו קעבדי, שיכלו להשפיל
ולחרף את ישראל...

הללוואי שבני ישראל היו זוכים שיוכלו
להתקיים בלי לקחת ממון כלל מהאומות
העולם, דבוודאי היה זה עוזר ומקרב
הגאולה.

ואמנם זה גופא הסיבה שהם נותנים
ומשפיעים לבני ישראל בכל הענינים, לפי
שמזלייהו חזי, שבזה שנותנים ומשפיעים
לבני ישראל, גורמים עיכוב הגאולה. ובפרט
בתחילה, לשורש הגאולה בוודאי מעכב, ה'
ירחם.

מואמר הכרת הטוב עמ' רנח

כל אופן עשיית והקמת המשכן היתה מכוח
הרצון

וְתָכַל כָּל עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֱהִל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה בֶן
עֲשׂוֹ. (לט לב)

וביסוד זה כי העיקר הוא הרצון, יבואר
מה שמצינו בענין עשיית והקמת המשכן
שיחס הכתוב את עשיית המשכן לבני

ביהמ"ק נחרב לפי שהיה לאומות העולם
שייכות עמו לעומת המשכן

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת וְגו'. (לח
כא)

וברש"י: המשכן משכן - שני פעמים
רמז למקדש שנתמשכן בשני חורבנין על
עונותיהן של ישראל.

ומזה הטעם עלה בידם [של העכו"ם]
להחריב את בית מקדשינו, לפי שהיה להם
חלק בבנינו. אבל המשכן שלא היה להם
חלק בו, לא נחרב אלא נגנו. וכמ"ש
הספורנו [שמות לח כא].

הרי מתבאר שעד ידי שהיה לאומות
העולם חלק ושייכות לבית המקדש, נחרב.
מה שאין כן המשכן שלא היה להם שייכות
עמו, נגנו.

כי המשכן היה מתרומת בני ישראל,
ונצטוו על תרומתו "ויקחו לי תרומה",
כפירש"י ז"ל: "לי לשמי". שיהיה כליל לה',
שתוכל לשרות בו השכינה.

ובאמת יסוד העכו"ם הוא "חסד לאומים
כטאת", דכל מה שעושים, גם צדקה וחסד,

כתב הרה"ק מבעלזא זצלה"ה על הפסוק: "וירא משה את מלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו ויברך אותם משה". ולכאורה יש כפל לשון בפסוק "כן עשו" ו"הנה עשו אותה כאשר ציוה ה'". ופירש שאחר שגמרו כלל ישראל לבנות את המשכן, עדיין היו יראים ופחדים שלא בנו כראוי, ולא ישרה השם יתברך שכינתו ביניהם. ועצם מחשבות אלו שלא עשו עם כל התיקונים הראויים, זה עצמו גרם לתיקון ועשיית המשכן. וזהו כפל הלשון בפסוק, משום שפעמיים עשו את המשכן, פעם אחד בפועל כשבנו את המשכן, ופעם שניה במחשבתם שחשבו שעדין לא פעלו כראוי.

הילולא דצדיקיא פרק ג

השפעת המשכן והשראת שכינתו קיימת לעד וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו. (לט מג)

ויש לדקדק בכפל לשון הכתוב 'כן עשו', אחר שכבר אמר 'והנה עשו אותה' וגו'. ונראה לומר בזה, בדרך שמצינו בכמה מקומות שדרשו חז"ל: 'כן עשו, לדורות'. ובדרך זה יש לומר שרומז הכתוב כאן בגמר מלאכת המשכן - 'כן עשו', לדורות עולם. שכל השפעתו והשראת השכינה שעל ידי המשכן תשאר לנצח נצחים.

נצחיות המקדש פ"ז

ישראל שנאמר "ותכל כל עבודת משכן אוהל מועד, ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה ה' את משה כן עשו". ואף כי באמת משה רבינו ובצלאל עסקו בפועל בעשיית המשכן כמפורש בכתוב, אך הביאור בזה הוא שעיקר עשיית המשכן מתייחסת לכלל ישראל, כיון שהמשכן הוקם ונעשה על ידי ההשתוקקות והרצון שלהם, כי במחשבת ותשוקת לבם לבד יצרו את המשכן הרוחני בפועל ממש, ולכן גם עצם עשיית המשכן נקראת על שםם, ללמדנו שהעיקר הוא הרצון.

ואף בהקמת המשכן אמרו חז"ל שהמשכן עמד מעצמו במעשה נסים, כדאיתא במדרש [שמות רבה נב ד] וז"ל: "ולא תאמר משה העמידו, אלא המשכן נעשו בו נסים ועמד מעצמו שנאמר [שמות מ ז] הוקם המשכן". ואף על פי שבפועל משה רבינו הקים את המשכן, שנאמר [שמות מ יח]: "הקים משה את המשכן", מכל מקום עיקר הקמת המשכן היתה על ידי רצון בני ישראל שהמשיכו את השראת השכינה, ומכוחם הוקם המשכן במעשה ניסים. שכל ענין השראת השכינה שהיתה במשכן ובית המקדש, לא היתה אלא בעבור ההשתוקקות והרצון של בני ישראל שתשרה השכינה בתוכם.

ברכה של גלויות

עם ישראל הרהרו שמה לא עשו את המקדש כראוי - וזה גרם להשראת השכינה וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה ה' כן עשו וגו'. (לט מג)

זהב טהור' [כה יז]: עיקר כפרה על ידי 'זהב טהור' 'נשאת ונתת באמונה' [שבת לא:]. עכל"ק. - והיינו, שאם יהיה עסקן בעת משא ומתן שלו, באמונה, נעשה על ידי זה טהור. ועל ידי 'זהב טהור' - שיהיה הכסף טהור ונקי, אפשר בזה להתקרב להשי"ת.

נצחיות המקדש

שייך לזכות להשראת השכינה על ידי משא ומתן באמונה לבד

ויהיבך אותם משה. (לט מג)

ברשי"א: אמר להם, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וגו'.

כתב אאמו"ר זי"ע בסה"ק חלקת יהושע [ונאתחנן עמוד ת], שאדם יכול לתקן את עצמו אף בתנועה קלה ובפסיעה אחת. כי בזה צריך לכל הפחות לעשות את אותה התנועה ואת אותו המעשה. וכאן נתחדש שאף ללא שום פסיעה ותנועה בעבודת השי"ת או בתורה ותפילה, רק בדברי הרשות - שיהיה משאו ומתנו באמונה עם הבריות, בהין צדק ואיפת צדק כראוי ולא ישנה בדיבורו וכו' בזה בלבד כבר נעשה תיקון גמור. וכדוגמת עבודת המשכן בשעתו בהקרכת הקרבנות.

והדברים מרומזים בלשון רשי"א: 'ויהיבך אותם משה, אמר להם: יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וגו' [תהלים צ יז]. כלומר, אף 'במעשה ידיכם', באיש העמל ביגיע כפיו, וטרוד על פרנסתו במעשי ידיו כל היום. אם רק יזהר שיהיה מעשי ידיו באמונה וביושר, הרי תשרה שכינה במעשי ידיו, ויוכל להמשיך על ידי זה מכוח המשכן שקיים בעולם כל השפעותיו הטובים. וכמו שכתבנו, שמכוח המשכן נשפע לישראל כל השפעות טובות עד היום.

וכתב כ"ק אאמו"ר זצוקלה"ה [חלקת יהושע תרומה מ:]: וזל"ק: 'ועשית כפורת

ומשלוח מנחת איש לרעהו

ניתן להשיג בבית מדרש הגדול בירושלים

ובטלפון 054-846-8765

תפילות לאריכות חיי הצדיק ובריאותו השלימה

מכתב הרה"ק רבי ישעיה מפשעבורז זצ"ל
בעת חליו של רבינו הקדוש החוזה מלובלין זי"ע

ב"ה יום א' ז' מנחם תקע"ה פדזעדבורז.

רוב שלומים מכל עברים, ונחלה בלי מצרים, לכבוד מאהבינו הנעימים והיקרים, החסידים הרבנים המופלגים, מפז מסולאים יראי ה' וחושבי שמו כאו"א יהי ד' אלוקינו עמו.

הנסה אלקים לבוא לקחת, מלא כף ונחת עב קטנה כמלא כף איש עלה להשקות מקור מים חיים או עם מים חיים אשר יצאו מירושלים, שפע ימים יניקו ומליהם על כל גדותם כמוהם וכדומיהם גם עתה על אודות אדמו"ר דשכב"ה חמדת תפארת ישראל מאור הגולה נ"י אשר באורו נראה בהילו נרו על ראשינו נר אלקים לעד לא יכבה, ובטובו חיינו נורא עלילות מסיבות מתהפך בתחבולות, לעורר לבב אחב"י מי לד' יחזק במעוזו יבטח בשם ד' וישען, והי' כל מבקש ד' יחפש במצפוני לבבו לשוב אל ד' וירחמהו בתשובה ותפלה וצדקה ונתנו איש כופר נפשו לד' ישמיעו קול בחצרות אנשי המנגינים העומדים בבית ד' אין נקי הדל לא ימעיט והעשיר ירבה כיד ד' הטוב ולתת את הכסף תיכף ומיד ליד הני שלוחי דרחמנא הרבנים המוכז"ז.

אחי ורעי מיחיל ד' חזקו ואמצו הבינו דעו וראו למי תגמלו הגמולה הזאת, ונאמן בעל מלאכתנו וכו' והרבות דברים אין פנאי ואני בהחפזי כי בא דבר המלך נחוץ לבילי ש"ק וכבוד אלקים הסתר דבר, ומי שאמר לעולמו די יאמר וכו', והרופא לשבורי לב יראה בעניינו ועניונו וירפא מחי' מכתינו ונזכה להתבשר בשורות טובות מאת אחינו ב"י ובפרטות ובראשם מאת כבוד אדמו"ר הגאון רשכבה"ג מאור הגולה נ"י

המדבר בשברון לב מצפה לישועה מהרה

הצעיר והשפל אב"ד דק' פרזעדבורז (הובא באבני זכרון)

לעולם יהא אדם זהיר בכבוד ההכמים והחסידים והיא מתפלל בשלומם שהכל עומדים בזכותם. (המאירי סנהדרין קיג):

בשר התורה על הגאון מטשעבין זי"ע בעמוד 561 - מכתב מהרה"ק רבי איציקל מפשוורסק זי"ע, שמעיד על עצמו 'אשר בכל יום ויום... אני מתפלל בעד כהדר"ג [הרב מטשיבין] ובעד הה"צ מבעלזא שליט"א ובעד הה"צ מגור שליט"א ובעד הה"צ מסאטמר שליט"א, וכמו שמניחים תפילין בכל יום, אני מזכיר שמות ארבעתם בכל יום לאריכות ימים ושנים...'

וידוע שהג"מ רבי מאיר א"ש זצ"ל בעהמ"ס שו"ת אמרי אש, התפלל שלשים שנים רצופים בפישוט ידים ורגלים על אריכות ימים של רבו החתם סופר זצ"ל. (הקדמת דרשות חת"ס דף י:)

